

Llei 11/2016, del 28 de juny, de tinença i de protecció d'animals (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte*
 - Article 2. *Finalitat i principis*
 - Article 3. *Definicions*
 - Article 4. *Obligacions dels propietaris i dels posseïdors*
 - Article 5. *Transport, importació i exportació*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 28 de juny del 2016 ha aprovat la següent:

Llei 11/2016, del 28 de juny, de tinença i de protecció d'animals

Exposició de motius

La Llei de tinença i de protecció d'animals, del 30 de juny de 1998, va establir les bases per al desplegament reglamentari en l'àmbit de la conservació de la fauna salvatge i la protecció dels animals domèstics.

Durant catorze anys va esdevenir un instrument útil per donar resposta a la necessitat, les inquietuds i els problemes inherents en aquest àmbit, i va permetre assolir de manera satisfactòria els objectius que el legislador s'havia fixat inicialment.

Nogensmenys, els canvis significatius en el camp de la protecció i el benestar animal van fer necessari revisar i adaptar aquell primer text a la nova situació. Així, es tramitava i s'aprojava la Llei 13/2012, de tinença i protecció dels animals, el 12 de juliol del 2012, i s'obtenia un text més modern i que tenia en compte les noves situacions plantejades al voltant de la tinença dels animals i especialment en la dels animals de companyia. Transcorreguts poc més de tres anys des de l'aprovació de la Llei 13/2012, s'ha evidenciat un increment en les inquietuds manifestades per la ciutadania al voltant de les temàtiques referents a la tinença i la protecció dels animals. El contingut actual de la Llei no permet a l'Administració donar una resposta diligent a algunes d'aquestes qüestions, alhora que les demandes provinents de la societat civil cap a l'Estat fan convenient revisar alguns dels preceptes de la norma actual.

El concepte de benestar animal presenta una dimensió social evident i la manera com els estats l'implementen constitueix un indicador real de mesura de la maduresa d'un país. La constatació de comportaments, pràctiques i actituds contràries a l'objectiu de preservació del benestar animal i la manca d'eines legals per fer-hi front han motivat el treball de modificació de la Llei 13/2012 per dotar el nou text de tots els elements necessaris per respondre de forma eficient i decidida en els casos en què els animals són víctimes d'actes que els causen patiment físic o psíquic i, alhora, prevenir qualsevol actuació que pugui ser considerada com a maltractament.

Així, el nou text, en el títol I, referent a les disposicions generals, millora la descripció de l'àmbit d'aplicació de la Llei amb referència a les espècies de fauna salvatge autòctona per tal de remarcar que les espècies caçables i de pesca estan sotmeses al que disposa aquesta norma quant a protecció, tinença, tracte, maneig, comerç i aprofitament. Pel que fa a les activitats de caça i pesca i la seva gestió, així com el transport de peces objecte de la caça o de la pesca, es regulen per les normes específiques en la matèria. S'incorpora també un seguit de noves definicions en relació amb els conceptes de patiment i maltractament així com una actualització dels drets i els deures de propietaris d'animals i de les seves relacions amb l'Administració general. A la vegada, la incorporació de nous apartats en l'articulat d'actuacions i activitats prohibides permetrà donar resposta a les exigències actuals en matèria de benestar animal.

El títol II ha mantingut pràcticament el mateix contingut, però ha eliminat la possibilitat d'experimentar amb animals excepte en determinats supòsits, per adaptar-se als preceptes vigents a la Unió Europea.

El títol III crea la gatera oficial, instal·lació pública encarregada d'acollir els gats que es troben en situació d'abandonament per tal de facilitar-ne l'adopció. Es disposa així d'un conjunt d'instal·lacions formades per la gossera i la gatera oficials que permetran gestionar adequadament els casos en què un animal de companyia ha de ser donat en adopció o bé s'ha extraviat i ha de ser mantingut en residència fins que es recuperi.

Els canvis introduïts als títols IV i V, "Fauna salvatge" i "Inspecció i control", respectivament, estan motivats per la necessitat de concretar alguns aspectes relatius a la conservació i protecció dels hàbitats de les espècies protegides, millorar els procediments administratius que fan referència a la importació i l'exportació d'espècies de fauna salvatge, la regulació de les activitats que poden afectar espècies de la fauna salvatge en períodes crítics del seu cycle vital i dotar el ministeri responsable de la fauna de la competència per a la vigilància i el control de les activitats i instal·lacions relacionades amb la fauna salvatge.

El text inclou un nou títol VI relatiu a la taxa per l'emissió d'autoritzacions i certificats oficials relacionats amb el contingut de l'article 5 i de l'article 10 de la Llei que preveuen la necessitat per part de l'Administració d'autoritzar certs moviments d'animals o de productes derivats així com les instal·lacions considerades nuclis zoològics, mitjançant la formalització d'actes oficials.

Pel que fa al títol VII, "Infraccions i sancions", s'ha actualitzat d'acord amb les modificacions aportades al conjunt del text i s'ha efectuat la inclusió de supòsits d'infracció que no havien estat tipificats.

D'altra banda, amb l'objectiu de permetre una gestió àgil dels registres genealògics de raça, s'introdueix en el text una disposició final que modifica la Llei 14/2012, de salut animal i seguretat alimentària, que permet a entitats degudament acreditades la cessió, per part del Govern, de la gestió dels registres genealògics.

Aquesta modificació, i especialment la tipificació de les conductes sancionades administrativament així com les sancions previstes, han comportat així mateix la modificació, mitjançant la corresponent disposició final que, per l'afectació als drets fonamentals dels ciutadans ha d'adoptar el rang de disposició qualificada, dels articles 297, 298 i 502 del Codi penal amb la finalitat de castigar les actuacions més greus amb penes efectives i dissuasives i, per tant, proporcionals a la gravetat dels fets que s'hi descriuen. També s'hi ha incorporat sancions complementàries per prevenir en un futur qualsevol comissió ulterior dels fets així com el comís de l'objecte del delict.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

1. Aquesta Llei té per objecte establir normes per a la protecció dels animals, la tinença, el tracte, el maneig, el comerç i l'aprofitament dels animals domèstics, i dels animals salvatges, tant si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona, incloses les espècies caçables i de pesca, així com els seus productes o parts derivades, a excepció del transport de les peces obtingudes mitjançant les activitats de caça i pesca, regulades per les disposicions particulars d'acord amb l'article 1.2.

Als efectes d'aquesta Llei, s'inclouen dins la categoria d'animals de companyia els animals d'assistència i de teràpia.

2. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'estén a les activitats de caça i pesca i la seva gestió, que es regulen per disposicions particulars.

Article 2. *Finalitat i principis*

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el nivell màxim de protecció i benestar dels animals i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2. Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari. Han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

3. Ningú no pot provocar patiments ni maltractaments als animals.

4. Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3. *Definicions*

D'acord amb aquesta Llei, s'entén per:

a) Animals de companyia: tots els animals domèstics que conviuen amb les persones i que habitualment no tenen congèneres de la mateixa espècie en estat salvatge. Compleixen la funció de ser útils a les persones en qualsevol aspecte que no sigui obtenir-ne productes, sinó qualsevol servei relacionat amb el lleure.

b) Animals de renda: tots els animals domèstics que es produeixen, reproduïen, engreixen i en general es crien per obtenir productes o per prestar serveis, ja sigui per a l'autoconsum o per a la comercialització.

c) Animals domèstics: els animals de companyia i els animals de renda.

d) Fauna salvatge autòctona: es defineixen com a espècies de la fauna autòctona el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals que són originaris d'Andorra o bé s'hi han introduït i actualment viuen i es reproduïen de forma natural en estat salvatge, inclosos els que hi hibernen o hi són de pas.

e) Fauna no autòctona: comprèn el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals originaris de fora de l'Estat andorrà que viuen en règim de llibertat o que es mantenen en captivitat en col·leccions zoològiques o en règim de domesticació a la llar com a mascotes, ja siguin exemplars individuals o en lots. Se n'exclouen els animals de companyia i els animals de renda definits en aquest article.

f) Animal salvatge en captivitat: exemplar de la fauna salvatge autòctona o no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri, independentment que es trobi en règim de domesticació a la llar o en instal·lacions específiques.

g) Animal ensalvatgit: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

- h) Animal abandonat: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària, una vegada transcorregut el termini establert a la normativa vigent per ser recuperat.
- i) Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies que s'han de determinar per via reglamentària.
- j) Nucli zoològic: agrupacions zoològiques per exhibir animals, les instal·lacions per mantenir animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.
- k) Gos d'assistència: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per donar servei i assistència a persones amb alguna discapacitat visual, auditiva o física, o que pateixen trastorns de l'espectre autista, diabetis, epilèpsia o altres malalties en què el suport d'un gos ensinistrat ha assolit resultats positius de forma demostrable.
- l) Gos de teràpia: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per intervenir en sessions d'interacció assistida amb animals, amb persones a qui aporta un benefici en el procés terapèutic o educatiu.
- m) Associació de protecció i defensa dels animals: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.
- n) Patiment físic: estat en el qual hi ha dolor, entès com l'experiència sensorial aversiva que produeix accions motores protectores i que donen com a resultat l'aprenentatge per evitar-lo, cosa que pot modificar trets de conducta específics de l'espècie, com ara la conducta social, o bé estat en el qual s'evidencien lesions físiques, com ara talls, cremades, hematomes, fractures o altres ferides, la consideració de les quals pot provocar una pèrdua de l'estat de salut, de la integritat física o, fins i tot, la mort.
- o) Patiment psíquic: estat en el qual es produeixen signes d'ansietat i temor, com són vocalitzacions d'angoixa, lluita, intents de fuga, agressions defensives o redirigides, respostes de paralització o immobilització, salivació, panteix, micció, defecació, buidament dels sacs anals, dilatació de pupil·les, taquicàrdia o contraccions reflexes de la musculatura esquelètica que originen tremolor i altres espasmes musculars.
- p) Maltractament: acció mitjançant la qual, de forma voluntària o inclús per negligència, es provoca un patiment físic o psíquic a un animal.
- q) Tinença d'animals: la possessió, de forma temporal o permanent, d'animals de qualsevol tipus amb ànim de lucre o sense.

Article 4. Obligacions dels propietaris i dels posseïdors

1. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació de proporcionar-li l'alimentació i les cures adequades, tant en el tractament preventiu de malalties com en el guariment, d'aplicar les mesures sanitàries i de transport establertes reglamentàriament i de facilitar-li un allotjament d'acord amb les exigències de la seva espècie.
2. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que l'animal pugui ocasionar a les persones i als béns públics o privats.
3. Els propietaris d'animals inclosos a la llista d'espècies que, a aquest efecte, s'estableixi reglamentàriament, han de contractar i mantenir en vigor una pòlissa d'assegurances amb una companyia legalment establerta al Principat que cobreixi la responsabilitat civil pels danys i els perjudicis que l'animal pugui ocasionar a tercers.
4. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació d'adoptar les mesures necessàries perquè l'animal no embruti les vies i els espais públics i les propietats de titularitat privada i de retirar-ne immediatament les matèries fecals.
5. Qualsevol persona que sigui posseïdora d'un animal té l'obligació de declarar-ne les cadellades o les cries al registre corresponent.

Article 5. Transport, importació i exportació

1. El transport, la importació i l'exportació d'animals domèstics vius i pel que fa a les espècies de fauna salvatge autòctona i no autòctona, dels animals vius o morts i dels productes o parts derivats, a excepció del transport de les peces obtingudes mitjançant les activitats de caça i pesca, regulades per les disposicions particulars d'acord amb l'article 1.2, queden subjectes al que s'estableix en els punts següents.
2. Tota importació requereix l'autorització d'entrada per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització d'entrada es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament i un cop efectuat el pagament de l'import corresponent.
3. Tota exportació requereix l'autorització de sortida per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització de sortida es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament i un cop efectuat el pagament de l'import corresponent.
4. Durant el transport dins del territori andorrà, els animals han de disposar d'un espai adaptat a les condicions de l'espècie. Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o patiments.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.